Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

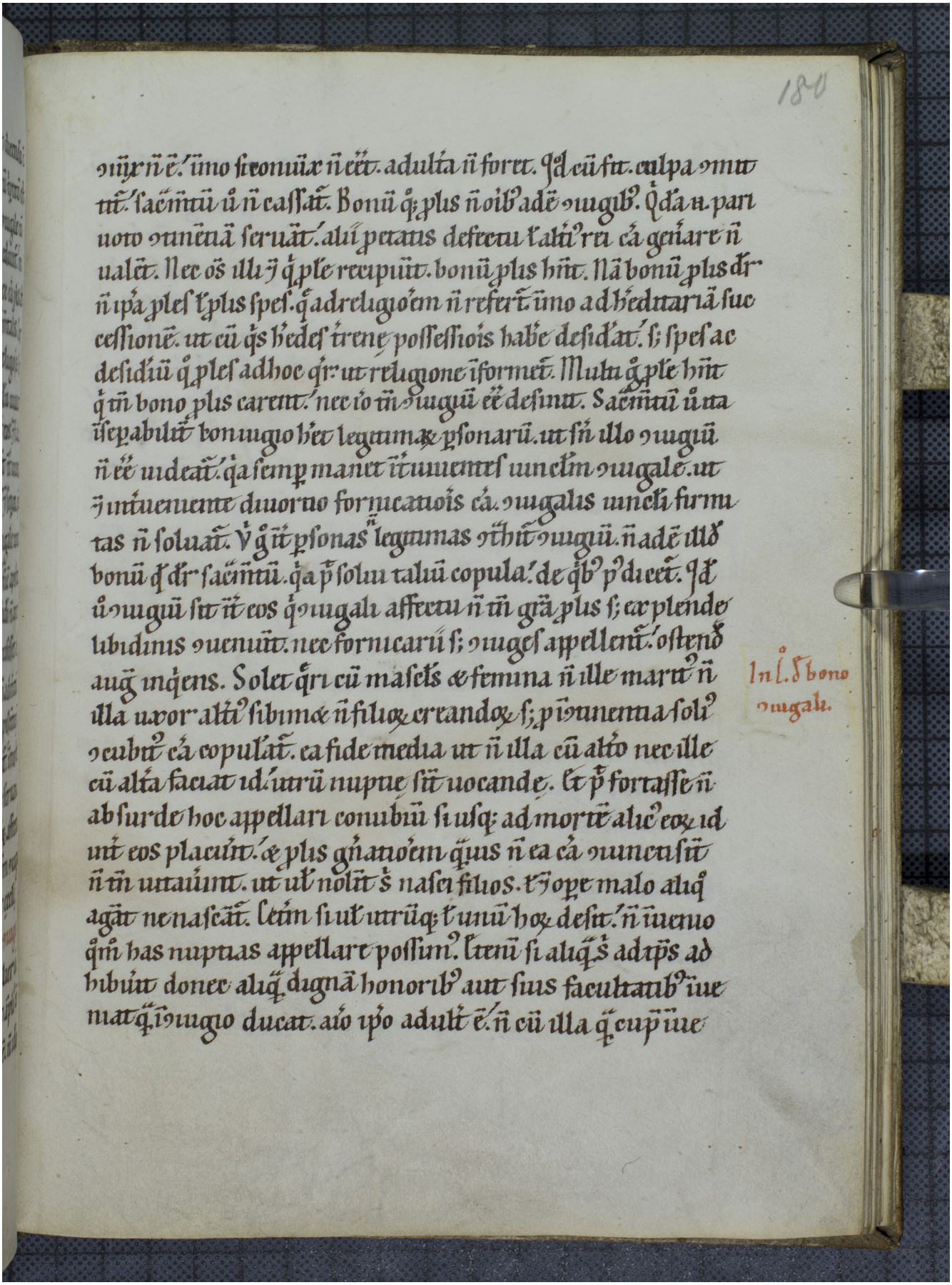

180

uxor ñ ē. ūno sicut uxor ñ ēt. adulta ñ fuerit. Qd cū fit. culpa ꝯmu
tat. sacmtū ū ñ cassat. Bonū q; plus ñ oib ad ē ꝯugib. Qd a u. pari
uoto ꝯunetā seruat. alū petatis defectu t alū rei cā generare ñ
ualet. Nec os illu j q ple recipūt. bonū plus hūt. Nā bonū plus dr
ñ ipa ples t plus spes. q ad religiōem ñ refert ūno ad hēditariā suc
cessionē. ut cū qs hēdes t rerū possessiōis habe desidat. s; spes ac
desidiū q ples ad hoc qr ut religione īformet. Multi q ple hūt
q tñ bono plus carent. nec ō tñ ꝯugū ē desinūt. Sacmtū ū ita
īsepabilit bonu ꝯugio hēt legtimarū psonarū. ut sñ illo ꝯugū
ñ ē uideat. qa semp manet īt uuentes uuclm ꝯugale. ut
j utuenuente diuortio fornicatiōis cā. ꝯugalis uuclī fir mu
tas ñ soluat. V g ūt psonas legtimas ꝯthūt ꝯugū. ñ ad ē illd
bonū q dr sacmtū. qa p solu taliū copula. de qb p dicet. Qd
ū ꝯugū sit īt eos q ꝯugali affectu ñ tñ grā plus s; ex plende
libidinis ꝯuenūt. nec fornicarū s; ꝯuges appellent. ostend
aug ingens. Solet qri cū masels ē femina ñ ille maritū ñ
illa uxor alū sibimē ñ filiōē erandōē s; p ī ꝯunetia soli
ꝯcubitū cā copulat. ea fide media ut ñ illa cū alio nec ille
cū alia faciat id. utrū nupte sit uocande. Et p fortasse ñ
absurde hoc appellari conubiū si usq; ad mortē alic eōē id
ut eos placuit. ē plus gnatiōem q̄us ñ ea cā ꝯuncusit
ñ tñ uitauūt. ut ul nolīt s nasci filios. t j opē malo aliq
agat ne nasc at. Cetm si ul utrūq; t unū hoē desit. ñ iuenio
qm has nuptias appellari possum. Ctrū si aliq s adtps ad
bibūt donec aliq dignā honorib aut suis facultatib iue
nat q ī ꝯugio ducat. aio ipo adulti ē. ñ cū illa q cup iue

In l. 8 bono ꝯugali.